

[illegible]

4. **Ö.** hwar iag ier mig fting, þara iag
alla fting: Ö þ i gemensam ier Öla de ondr
öf góðr. Öð will öf iag Öftrav en dag.
5. **Ä.** ier ier iag iider iag, Öð ill iag ei þu
iur iä, Öðða iom iommonare, Öðan iag iag döf
iom de. Iag will ei dö Ö brud iol gä.

5. Och wild hennes flottsport sakta Klappar
wandrar. på; Åt! från dem, som borgen wak-
ta, Mulet swaras då: "Hon, som här ni önskar
finna, Vår nu dokers frud; Just i går wår
herrskarinna Blef Gårsonarns brud."

6. Då för alltid han förlåter Sina faders dal,
Ser sin stridshäst mer ej åter, Ej sin wa-
pensal; Klättrar ner från Foggenborgen, Ofänd
öfver allt; Råpan gömmer, svart som sorgen,
Ynglingens gestalt.

7. Och en lydda syns han bygga Sjerran i
den trakt, Der på höjden lindar skygga Klosterets
hemiska prakt: Hvarje dag, från solens ljus-
ning, Intill månans sken, Satt han der i stilla
tjusning, Väntande allen'.

8. Säg åt fönstret upp på cellen; Säg i elm-
mars lopp, Tills det flang i sena qvällen, Opp-
nade för hans hopp: Tills den dyrkade sig röj-
de, Tills den huldades bild. Der möt dalen ner
sig både, Helig, englamild.

9. Och så gick han glad till hvarla, Lätt och
ljuf var den; Möjd, att snart från bädden isa
Till en dag igen. Och så fatt han, såg åt cellen
— Många år förlopp — Stum, tills dönsstret
Fång i qvällen, Öppnade för hans bryn:

19. Tillk den dörade sig röjde, Tillk den huld-
das bild Der mor dalen ner sig bñide, Hellig,
englamild. Sd er lif han wld sin lilla Dörr
en morgon låg; Upp dt fönstret ån hans stilla,
Bleka antet låg.

Den Anden:

1. Er sag de blommor sind, Duffar sag buften
 sag. Du de den gedna dng Dadda sin blomster,
 sag. Du de datten klar klar war id dar.

2. Er sag de saglar sind, Duffar sag buften
 sag. Du de datt Duffar so sagas wißi.
 Du de id des sind so wißi.

3. Er sag de siflar sind, Duffar sag buften
 sag. Du summa af so an, Duffar sag buften
 sag. Duffar sag buften id Duffar sag buften.

[illegible]

GS 852

Ser wastra och alldeles nya

Karlens=Visor.

Den Första:

Lilla vackra flicka, om du vill, ic.

Den Andra:

Ger jag de blommor små, ic.

Den Tredje:

Tag ser på dina ögon, ic.

Den Sierde:

Jag drömde, att jag henne såg, &c.

Den Semte:

Wore du ett ar Och en fågel jag, ic.

Den Sjette:

Riddare Foggenborg.

"Kuno! trogen søster-fårlef ic.

ZonEöping,

hos J. P. Lundström, 1848.

2. Wore du en ro, Aldrig från din famn
Komde jag min los. Gårillslätt och varm
Wid din hulda barm Låg jag alla dar.

Den Femte:

3. Wore du en våg Och jag sjelf des strand,
Jemt jag på dig såg. Tänk hwad lykar då
Natt och dag att så Af dig, lilla våg!

4. Men ad, sådågt hopp! Wore från mig du
flyr, Som en hind i lopp. Strömma tåreflod!
Kinn mitt hjertebod! Wore du flyr från mig.

Den Sjette:

1. Wore du en ro, Aldrig från din famn
Komde jag min los. Gårillslätt och varm
Wid din hulda barm Låg jag alla dar.

2. Wore du en våg Och jag sjelf des strand,
Jemt jag på dig såg. Tänk hwad lykar då
Natt och dag att så Af dig, lilla våg!

3. Men ad, sådågt hopp! Wore från mig du
flyr, Som en hind i lopp. Strömma tåreflod!
Kinn mitt hjertebod! Wore du flyr från mig.

Den Sjette:

Riddare Foggenborg.

1. Runol trogen systerkärlek Helgar jag åt dig:
Fordra ingen annan kärlek, Ev der småttar mig.
Lungt wi råkas må som wänner, Lungt wi stillas
mål Tären, som ditt dga bränner, Kan jag ej förstå.

2. Stum den starke lds sig rycker, Ser de
tjufets höjd, Håstigt mot sitt bröst han trycker
An en gång sin fröjd; Swingar sig på hingsten,
trafwar Till sitt Schweizer-hem; Gar med ldm-
par, kors och glaswar At Jerusalem.

3. Stora bragder snart fördrömas I de tapp-
ras färd, Blodigt mellan staror pröfwat Flam-
man af hans swärd, Foggenborgarns namn för-
följer Hwarje Muselman; Men det qual hans
pansar döller, Döer ej ldkas kan.

4. Så ett år han bär sin mdda, Mer han ej
förmår; Eugnet hwilar hos de döda, Döden flyr
hans spår. Slepp han seker, windar jaga Han

8. Wore du en ro, Aldrig från din famn
Komde jag min los. Gårillslätt och varm
Wid din hulda barm Låg jag alla dar.

7. Wore du en våg Och jag sjelf des strand,
Jemt jag på dig såg. Tänk hwad lykar då
Natt och dag att så Af dig, lilla våg!

6. Men ad, sådågt hopp! Wore från mig du
flyr, Som en hind i lopp. Strömma tåreflod!
Kinn mitt hjertebod! Wore du flyr från mig.

5. Wore du en ro, Aldrig från din famn
Komde jag min los. Gårillslätt och varm
Wid din hulda barm Låg jag alla dar.

4. Wore du en våg Och jag sjelf des strand,
Jemt jag på dig såg. Tänk hwad lykar då
Natt och dag att så Af dig, lilla våg!

3. Men ad, sådågt hopp! Wore från mig du
flyr, Som en hind i lopp. Strömma tåreflod!
Kinn mitt hjertebod! Wore du flyr från mig.

2. Wore du en ro, Aldrig från din famn
Komde jag min los. Gårillslätt och varm
Wid din hulda barm Låg jag alla dar.

1. Wore du en våg Och jag sjelf des strand,
Jemt jag på dig såg. Tänk hwad lykar då
Natt och dag att så Af dig, lilla våg!

Den Sjette: